

Міністерство охорони здоров'я України
Державний заклад „Запорізька медична академія післядипломної освіти
Міністерства охорони здоров'я України”

ТЕЗИ ЗА МАТЕРІАЛАМИ

XV ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ

„АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ”

19 листопада 2021 року

АНАЛІЗ РЕПРОДУКТИВНОЇ ФУНКЦІЇ У ЖІНОК З НЕАТИПОВОЮ ГІПЕРПЛАЗІЄЮ ТА ПОЛІПАМИ ЕНДОМЕТРІЯ

Н.Є. Горбань¹, К.В. Микитин²

¹ДУ «Інститут педіатрії, акушерства і гінекології ім. академіка О.М. Лук'янової

НАМН України»

²Медичний інститут Сумського Державного університету,

Науковий керівник: д.мед.н., доцент І.М. Нікітіна

Вступ. За даними літератури, гіперпроліферативна патологія ендометрія (неатипова гіперплазія та поліпи ендометрія) (ГПЕ) становить значну частку в структурі гінекологічних захворювань (від 25 до 50 %). У даний час спостерігаються несприятливі тенденції зростання захворюваності на ГПЕ серед жінок репродуктивного віку (понад 25 % від загальної кількості пацієнток), що відповідно знижує репродуктивний потенціал та показники народжуваності. Ряд авторів стверджує, що ГПЕ виявляється у 17,5 % пацієнток зі зниженою фертильністю, зростаючи до 50 % у жінок пізнього репродуктивного віку, а поліпи ендометрія (ПЕ) є причиною, внаслідок якої від 10 до 47 % жінок з безплідністю роками безуспішно намагаються реалізувати своє бажання материнства.

Мета дослідження. Аналіз особливостей генеративного анамнезу у жінок з неатиповою гіперпроліферативною патологією ендометрія.

Матеріали та методи. Обстежено 184 жінки репродуктивного віку з неатиповою ГПЕ, які перебували на хірургічному лікуванні у гінекологічних відділеннях ДУ «Інститут педіатрії, акушерства і гінекології імені академіка О.М. Лук'янової НАМН України» (3 основні групи): I – з неатиповою гіперплазією ендометрія (НГЕ) (n = 60); II – з ПЕ (n = 62); III – з поєднанням НГЕ та ПЕ (n = 62). Контроль – 25 жінок без гінекологічної патології. Середній вік склав $34,90 \pm 0,90$, $33,00 \pm 0,72$, $33,98 \pm 0,78$ та $33,84 \pm 1,48$ років відповідно ($p=0,52$). Розраховували частку, середнє значення для кожного варіаційного ряду, середню помилку. Різниця визначалась при $p<0,05$.

Результати. Частота вагітностей: $60,0 \pm 6,32$ % в I групі, $59,68 \pm 6,23$ % в II групі, $46,77 \pm 6,34$ % в III групі, $72,0 \pm 8,98$ % в контролі. Частота пологів: в III групі менша ніж в контролі ($38,71 \pm 6,19$ проти $72,0 \pm 8,98$ %, $p=0,01$); аналогічна тенденція у I ($46,67 \pm 6,44$ %, $p=0,06$) та II групах ($48,39 \pm 6,35$ %, $p=0,08$).

Частота жінок з абортom: I група – $38,33 \pm 6,28$ %, $p=0,01$; II група – $35,48 \pm 6,08$ %, $p=0,02$; III група – $29,03 \pm 5,76$ %, $p=0,07$. Жінки I групи мали по $2,09 \pm 0,25$ ($p<0,001$) аборти; жінки II та III груп - по 1,4 аборти ($1,41 \pm 0,13$, $p<0,01$ та $1,44 \pm 0,25$, $p=0,09$).

Штучні аборти: більша частка у жінок основних груп (тенденція), різниця у II групі ($27,42 \pm 5,67$ % проти $8,0 \pm 5,43$ %, $p=0,09$). Самовільні аборти:

I група - $20,0 \pm 5,16$ %, $p=0,04$; II група - $12,90 \pm 4,26$ %, $p=0,14$; III група - $11,29 \pm 4,02$ %, $p=0,19$; без різниці.

Висновки. За результатами клінічного аналізу встановлено характерну рису генеративного анамнезу у жінок з неатиповою гіперпроліферативною патологією ендометрія: майже кожна третя така жінка мала аборт - $38,33 \pm 6,28$ % у групі з НГЕ ($p=0,01$), $35,48 \pm 6,08$ % – у групі з ПЕ ($p=0,02$) та $29,03 \pm 5,76$ % у групі з поєднанням НГЕ з ПЕ ($p=0,07$)) на противагу $8,00 \pm 5,43$ % у здорових жінок. Цей факт підтверджує можливу роль місцевого травмуючого фактора у генезі локальної гіперпроліферативної патології ендометрія.

ДОСЛІДЖЕННЯ ПОКАЗНИКІВ ЕНДОТЕЛІЇНУ ТА ОКСИДУ АЗОТУ ЯК МАРКЕРІВ ДИСФУНКЦІЇ ЕНДОТЕЛІЮ МІКРОСУДИН ПАРОДОНТУ У ХВОРИХ НА ГЕНЕРАЛІЗОВАНИЙ ПАРОДОНТИТ

І.І. Горбань, М.А. Пасічник, Н.В. Яричківська

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького

Кафедра терапевтичної стоматології

Вступ. Кровоносні судини відіграють одну із ключових ролей у виникненні та перебігу генералізованого пародонтиту. Ендотелій судин є своєрідним розпорошеним ендокринним органом, що формує гомеостаз, впливає на стан усіх органів і систем організму. Клітини ендотелію здатні сприймати сигнали із плинної крові і виділяти понад 20 біологічно активних речовин протилежно направленої дії, серед яких ендотеліїни, зокрема ендотеліїн-1 і оксид азоту. Саме відсутність збалансованої взаємодії між вазодилататорами і вазопресорами мікросудин з тенденцією до їх конструкції є одним із основних ендотеліальних дисфункцій. Маркером вазодилатації є оксид азоту, який виявляє також вазопротекторну дію. Натомість, загальновизнаним вазоконстриктором судин є ендотеліїн-1, який, окрім цього здатний потенціювати експресію молекул адгезії, стимулювати усі фази гемостазу.

Мета дослідження. Оцінити дисфункцію ендотелію за співвідношенням маркерів вазодилатації та вазопресії у різних біосередовищах і їх діагностичне значення.

Матеріали та методи дослідження. Імунологічні дослідження проводили на пацієнтах з клінічно інтактним пародонтом (група порівняння) і хворих на ГП у віці 20-45 років. Критеріями для відбору були пацієнти без супутньої патології, які впродовж останніх 6 місяців не приймали антибіотики та імунодепресанти, попередньо не було втручань на пародонті, мали більше 20 природних зубів.

Забір регіональної пародонтальної крові у хворих основної групи проводили за